

Sygn. akt IV W 1162/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Marta Skobel

Protokolant: Wioletta Jakubowska-Bylinka

Przy udziale oskarżyciela Rafała Wójcik

po rozpoznaniu dnia 28.03.2017 r, 27.04.2017 r

sprawy S. M. (1) syna M. i L. z d. B., ur. (...) w O.

obwinionego o to, że

W okresie od dnia 05 sierpnia 2015 r do dnia 11 sierpnia 2015r, tj. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania w W. przy ul. (...) będąc partnerem reprezentującym spółkę (...) – właściciela pojazdu marki F. o nr rej. (...) wbrew obowiązkowi nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej (...) W. komu powierzył ww. pojazd do kierowania lub używania w dniu 09 lipca 2015 r o godz. 16:20

tj. o wykroczenie z art. 96§3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dn. 20.06.1997 r „Prawo o ruchu drogowym” (Dz.U. Nr 108 poz. 908 z późn zm.)

-orzeka-

S. M. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu uniewinnia i koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

sygn. akt IV W 1162/16

UZASADNIENIE

S. M. (1) został obwiniony o to, że w okresie od dnia 05 sierpnia 2015 r do dnia 11 sierpnia 2015r, tj. w terminie 7 dni od daty otrzymania wezwania w W. przy ul. (...) będąc partnerem reprezentującym spółkę (...) – właściciela pojazdu marki F. o nr rej. (...) wbrew obowiązkowi nie wskazał na żądanie Straży Miejskiej (...) W. komu powierzył ww. pojazd do kierowania lub używania w dniu 09 lipca 2015 r o godz. 16:20, tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 kw w zw. z art. 78 ust. 4 Ustawy z dn. 20.06.1997 r „Prawo o ruchu drogowym”.

Na podstawie materiału dowodowego ujawnionego w trakcie rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 09 lipca 2015 r. około godz. 16.20 funkcjonariusze Straży Miejskiej (...) W. pełniąc służbę patrolową w rejonie dzielnicy T., znajdując się na ul. (...) zauważyli pojazd marki F. o nr rej. (...) zaparkowany w zatoce przystanku (...) w odległości mniejszej niż 15 metrów od wiaty przystankowej, co stanowi wykroczenie z art. 97 k.w.

W wyniku prowadzonych przez Straż Miejską (...) W. czynności wyjaśniających ustalono, iż właścicielem wskazanego wyżej samochodu jest (...) Kancelaria Adwokacka Spółka Partnerska z siedzibą przy ul. (...) w W., w której partnerami są S. M. (1) i I. Ł..

W dniu 25 lipca 2015 r. Straż Miejska (...) W. skierowała do wskazanej wyżej (...), które nie zostało zaadresowane imiennie do partnerów spółki, pismo wzywające do wskazania w terminie 7 dni, komu powierzono wyżej wymieniony pojazd do kierowania lub używania w dniu 09 lipca 2015 r. o godz. 16.20, ewentualnie do zapłaty mandatu karnego kredytowanego w wysokości 100 złotych i odpowiedniego wypełnienia dołączonych do treści wezwania pisemnych oświadczeń. W treści wezwania zawarto pouczenia, że (...) Kancelaria Adwokacka Spółka Partnerska jako właściciel pojazdu – stosownie do treści art. 78 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 20.06.1997 r. „Prawo o ruchu drogowym” - ma obowiązek wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania we wskazanym czasie, a niedopełnienie tego obowiązku naraża na odpowiedzialność za wykroczenie z art. 96 § 3 kw. Przedmiotowe wezwanie zostało odebrane w dniu 04 sierpnia 2015 r. przez apl. adw. J. T., która była aplikantką adw. I. Ł., a która pisma tego nie przedstawiła S. M. (1), a jedynie swojemu patronowi adw. I. Ł..

W dniu 19 czerwca 2016 r. Straż Miejska (...) W. skierowała między innymi do S. M. (1) jako partnera reprezentującego spółkę (...) w W. pismo informujące o skierowaniu do sądu wniosku o ukaranie o czyn z art. 96 § 3 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym z uwagi na nie wskazanie użytkownika pojazdu marki F. o nr rej. (...) w dniu 09.07.2015 r. o godz. 16.20, pomimo doręczenia w dniu 04.08.2015 r. stosownego wezwania, jak również nie złożenie w ten sprawie jakichkolwiek wyjaśnień. Pismo to zostało doręczone adresatowi w dniu 24.06.2016 r. i odebrane przez osobę upoważnioną przez S. M. (1) do odbioru kierowanej do niego korespondencji.

W dniu 27 czerwca 2016 r. S. M. (1) udzielił Straży Miejskiej (...) W. pisemnej odpowiedzi, wskazując, że to A. D. (1) był osobą użytkującą ww. pojazd w dniu 09.07.2015 r. o godz. 16.20. Przedmiotowe pismo zostało doręczone VI Oddziałowi Terenowemu Straży Miejskiej (...) W. w dniu 30 czerwca 2016 r.

W dniu 08 lipca 2016 r. Straż Miejska (...) W. skierowała do Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie wniosek o ukaranie S. M. (1) jako obwinionego o popełnienie wykroczenia z art. 96 § 3 k.w.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: notatki urzędowej (k. 1), wezwania (k. 2), kopii zdjęcia (k. 3), wypisu z KRS (k. 4-6), wezwania do wskazania użytkownika (k. 7), druku oświadczenia (k. 8), pokwitowania odebrania wezwania (k. 9), pisma Straży Miejskiej (k. 10, 41), pokwitowania odbioru (k.11), dokumentów złożonych na rozprawie w dniu 27.04.2017 r. przez obwinionego (k. 43-46), wyjaśnień obwinionego (k. 36v-37).

W trakcie czynności wyjaśniających Straż Miejska (...) W. w trybie art. 54 § 7 k.p.w. odstąpiła od przesłuchania w charakterze osoby podejrzanej S. M. (1), z uwagi na jego niestawiennictwo do siedziby Straży Miejskiej w celu złożenia wyjaśnień (k. 14).

Obwiniony S. M. (1) w trakcie rozprawy głównej nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że termin wskazany w wysłanym przez Straż Miejską wezwaniu ma charakter roszczeniowy, brak jest podstaw prawnych do nakładania obowiązku wskazania w terminie 7 dni użytkownika pojazdu, co także znajduje odzwierciedlenie w orzecznictwie wielu sądów, w podobnych sprawach. Obwiniony wyjaśnił ponadto, że wezwanie, które odebrała apl. J. T., która była aplikantem jego współnika adw. I. Ł., nie zostało mu przedstawione. Obwiniony odebrał kolejne wezwanie Straży Miejskiej dotyczące wskazania osoby użytkującej pojazd marki F. o nr rej. (...) w dniu 09 lipca 2015 r o godz. 16.20, nadesłane dopiero po upływie roku i chyba w terminie 2-3 dni uczynił zadość temu wezwaniu wskazując, że użytkownikiem tego pojazdu w tym czasie był A. D. (1), tj. osoba współpracująca z kancelarią na zasadzie obsługi administracyjnej. Z wyjaśnień obwinionego wynika, że pismo wskazujące użytkownika pojazdu, wysłał przed sporządzeniem przez Straż Miejską wniosku o ukaranie, w dniu 30.06.2016 r. zostało doręczone Straży Miejskiej. W dalszej części wyjaśnień obwiniony wskazał, że żaden przepis prawa nie obliguje go do odpowiadania na pisma Straży Miejskiej w jakikolwiek sposób, potwierdził, że jest obowiązek złożenia wyjaśnień, ale do ich złożenia w ogóle nie był wzywany. Obwiniony wskazał także, iż pierwsze wezwanie zostało błędnie zaadresowane na Kancelarię jako spółkę partnerską, nie zaś imiennie do partnerów, którzy w zakresie podejmowanych w ramach spółki działań, odpowiadają odrębnie (k. 36v-37).

Sąd zważył co następuje:

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia obwinionego w zakresie okoliczności, że nie otrzymał pierwszego z wezwań do wskazania użytkownika pojazdu marki F. o nr rej. (...), przesłanego przez Straż Miejską w dniu 25.07.2015 r., które nie zostało mu przekazane przez osobę, które je w dniu 04.08.2015 r. odebrała, tj. J. T., będącą aplikantem partnera obwinionego w spółce adw. I. Ł., albowiem twierdzenie to nie zostało podważone pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie. Wskazać należy, iż zasadne jest stanowisko obwinionego, że w sytuacji prowadzenia przez niego jako adwokata działalności zawodowej w formie spółki partnerskiej i ustalenia, że pojazd, którego użytkownik w dniu 09.07.2015 r. miał popełnić wykroczenie drogowe, należy do tej spółki, Straż Miejska w celu ustalenia tożsamości sprawcy wykroczenia, powinna skierować odrębne wezwania imiennie do partnerów spółki, którzy z racji formy prawnej tej działalności za działania zawodowe podejmowane w ramach spółki ponoszą odrębną odpowiedzialność. Sąd nie miał wątpliwości, że Straż Miejska popełniła błąd kierując pierwsze wezwanie z dnia 25.07.2015 r. bezpośrednio do spółki (...), nie zaś imiennie do partnerów w spółce, w tym do obwinionego S. M. (1). Tylko w takiej sytuacji nie istniałaby możliwość powoływania się na tego rodzaju okoliczności, jakie podniósł obwiniony w treści wyjaśnień, tj. braku przedstawienia mu treści pisma przez osobę, która je odebrała, a która z nim nie współpracowała, która to okoliczność nie została skutecznie podważona pozostałym materiałem dowodowym w sprawie. Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia obwinionego w zakresie, w jakim potwierdził, że wskazał użytkownika ww. pojazdu w odpowiedzi na skierowaną imiennie do niego w dniu 19.06.2016 r. przez Straż Miejską (...) W. pisemną informację o skierowaniu do sądu wniosku o ukaranie o czyn z art. 96 § 3 k.w. wobec nie udzielenia odpowiedzi na wezwanie z dnia 25.07.2015 r. do wskazania użytkownika pojazdu F. o nr rej. (...) w dniu 09.07.2015 r. Okoliczność ta znajduje potwierdzenie w treści zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności przedłożonej przez obwinionego dokumentacji w postaci potwierdzeń nadania i odbioru pisma, z których wynika, że pisemna odpowiedź została wysłana w dniu 27.06.2016 r., a więc po upływie 3 dni od otrzymania tej informacji i doręczona Straży Miejskiej (...) W. w dniu 30.06.2016 r. Tym samym w dniu 30 czerwca 2016 r. Straż Miejska miała wiedzę co do tożsamości osoby użytkującej pojazd marki F. o nr rej. (...) w dniu 09 lipca 2015 r. o godz. 16:20, którą był A. D. (2). Sąd nie miał wątpliwości, że obwiniony S. M. (1), po uzyskaniu wiedzy o obowiązku wskazania Straży Miejskiej użytkownika ww. pojazdu w dniu 09.07.2015 r., z tego obowiązku się wywiązał.

W ocenie Sądu w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego po dokonaniu jego oceny w oparciu o dyrektywy wskazane w art. 7 k.p.k. należy stwierdzić, że brak jest podstaw do przyjęcia, że doszło do popełnienia przez obwinionego S. M. (1) zarzucanego mu we wniosku o ukaranie wykroczenia. Na podstawie art. 96 § 3 k.w. odpowiada bowiem sprawca, który wbrew obowiązkowi nie wskaże na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Obowiązek ten został skonkretyzowany w treści art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. Prawo o ruchu drogowym, zgodnie z którym właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec. Jednym z organów uprawnionych do żądania takich informacji jest między innymi Straż Miejska. Wykroczenie to jest wykroczeniem umyślnym, dla popełnienia czynu niezbędne jest, aby osoba, do której zapytanie jest kierowane, mając świadomość, kto w danym czasie z pojazdu korzystał, celowo nie przekazała tej informacji organowi.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy Sąd nie ma wątpliwości, że zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie, iż obwiniony w dniu 04 sierpnia 2015 r. został skutecznie wezwany przez Straż Miejską do wskazania użytkownika pojazdu marki F. o nr rej. (...) w dniu 09 lipca 2015 r. o godz. 16:20, kiedy doszło do ujawnienia wykroczenia drogowego z art. 97 k.w. Jak wskazano wyżej przedmiotowe wezwanie zostało nieprawidłowo zaadresowane, albowiem nie zostało skierowane odrębnie i imiennie do partnerów spółki, tj. S. M. (1) i I. Ł., tylko na adres spółki i nie zostało przekazane obwinionemu. Niezależnie od powyższego Sąd nie ma wątpliwości, dzieląc w tym zakresie stanowisko obwinionego, że wskazany w treści tego pisma 7 – dniowy termin na odesłanie wypełnionego druku oświadczenia zawierające dane użytkownika pojazdu, ma charakter jedynie instrukcyjny, co oznacza, iż jego przekroczenie nie wywołuje żadnych skutków prawnych, w szczególności możliwości przedstawienia zarzutu popełnienia wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. W ocenie Sądu zarówno w treści art. 96 § 3 k.w., jak i art. 78 ustawy z dnia 20.06.1997 r. Prawo o ruchu drogowym, nie określono jakiegokolwiek terminu, którego przekroczenie

powodowałyby odpowiedzialność w prawie wykroczeń osoby, która uczyniła zadość obowiązki i udzieliła żądanych informacji w późniejszym terminie. Sąd nie miał wątpliwości, że Straż Miejska jako organ uprawniony do dokonywania czynności wyjaśniających w sprawach o wykroczenia i kierowania wniosków o ukaranie do sądu - w trybie i zakresie określonych w kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia, w celu sprawnego i efektywnego prowadzenia postępowań, wyznacza określone terminy dla uzyskania informacji niezbędnych dla danej sprawy, czego przykładem jest 7 – dniowy termin, w przypadku żądania danych, o których mowa w art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym. W ocenie Sądu terminy te, gdy nie wynikają wprost z danego przepisu ustawy, należy traktować tylko i wyłącznie jako terminy instrukcyjne. W niniejszej sprawie bezsporne jest, że obwiniony S. M. (2) będący partnerem reprezentującym spółkę (...) – właściciela pojazdu marki F. o nr rej. (...), został skutecznie wezwany przez Straż Miejską do wskazania, kto był użytkownikiem ww. pojazdu w dniu 09.07.2015 r. ok .godz. 16.20 i złożenia w terminie 7 dni stosownych wyjaśnień, dopiero w dniu 24 czerwca 2016 r. (k. 11) i z tego obowiązku się wywiązał, udzielając pisemnej odpowiedzi w piśmie z dnia 27.06.2016 r. (k. 24), które to pismo wpłynęło do siedziby VI Oddziału Terenowego Straży Miejskiej (...) W. w dniu 30.06.2016 r. (k. 45), a więc jeszcze przed datą sporządzenia i złożenia do tut. Sądu wniosku o ukaranie obwinionego za czyn z art. 96 § 3 k.w.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż obwiniony nie wypełnił ustawowych znamion zarzucanego mu we wniosku o ukaranie wykroczenia, co w świetle treści art. 5 § 1 pkt 2 k.p.w. czyni koniecznym uniewinnienie obwinionego od popełnienia tego czynu.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 118 § 2 k.p.w.